

Sèrie 2

Exercici núm. 1

1b – 2d – 3d – 4a – 5c – 6b – 7c – 8c – 9 a – 10 b

Exercici núm. 2

A/ Anàlisi formal-estructural

1D - 2A - 3B - 4B - 5D

B/ Anàlisi estilística i de context

(*Hoy comamos y bebamos*, villancet d'ègloga de Juan del Encina recollit al *Cancionero de Palacio*). Els estudiants, per puntuar mínimament en aquest apartat, han d'identificar aquesta peça com a pertanyent al **gènere de música polifònica** d'estil **renaixentista**. A partir d'aquestes dades bàsiques podem passar a considerar, per damunt de l'aprovat, altres atributs com el fet de pertànyer al gènere de la **polifonia profana de caire popular** o el de circumscriure-la al **regnat dels Reis Catòlics**. La nota màxima serà per l'estudiant que hagi identificat la **forma de villancet amb tornada i estrofes** i un estil **homofònic o amb paral·lelisme de les veus**.

(paraules i conceptes clau en negreta)

Exercici núm. 3

1/ Les dues objeccions exposades per l'autor a una teoria darwiniana de la selecció sexual com a origen de la música serien: si fos així, les estrelles masculines del rock en l'actualitat, cantautors, com els trobadors a l'Edat Mitjana, o músics pertanyents a cultures africanes primitives **haurien estat elegits preferentment per les dones per a la reproducció i haurien tingut conseqüentment molta descendència**, cosa que no està en absolut corroborada pels fets; la segona objecció és que si la selecció sexual fos el motiu, en aquesta selecció **l'habilitat musical s'hauria desenvolupat molt més en els homes que en les dones, ja que són els primers els qui han desplegar les seves arts seductores per ser elegits per elles**, cosa que tampoc es demostra en la realitat.

2/ La diferència existent entre els "cants" d'alguns animals i el llenguatge humà rau en el fet que els primers **poden ser senzills i respondre a un codi preestablert, o, per contra, ser d'una gran complexitat i capaços de crear seqüències de sons noves, però en ambdós casos aquestes combinacions sonores no estan construïdes a partir d'unitats elementals, com són les paraules amb significat del llenguatge humà**.

(paraules i conceptes clau en negreta)

SÈRIE 5

Exercici 1

Respostes: 1b-, 2a-, 3b-, 4c-, 5d-, 6a-, 7c-, 8b-, 9d-, 10d

Exercici 2

A/ Anàlisi formal-estructural

Respostes:

1B-, 2C-, 3A-, 4B-, 5D

B/ Anàlisi estilística i de context.

Fes un comentari d'aquesta peça intentant de donar resposta a cadascun d'aquests quatre conceptes: gènere, estil, context cultural i època en què va ser composta.

Donat el dramatisme d'aquesta peça, ben palès en les successives invocacions del cantant al nom de l'estimada, no hi hauria d'haver cap problema perquè l'estudiant pogués identificar-la com una **ària operística i que consegüentment l'atribuís al gènere de música teatral**. Tampoc hauria de ser massa difícil que per inducció – l'esment ben clar al nom d'un personatge mític: Eurídice- arribés a la conclusió que la peça pertany al subgènere teatral d' **òpera seriosa**; i per idèntica metodologia observacional si bé gràcies a un nivell més elevat de coneixements d'història de la música l'estudiant podria concloure que a causa de la senzillesa, sobri dramatisme i serena grandesa, regularitat del fraseig i utilització de la forma rondó, aquesta ària queda lluny del virtuosisme vocal característics del període barroc i s'inscriu més aviat **en els postulats de l'òpera reformada de mitjans del segle XVIII que coincideix amb el moviment artístic de recuperació des d'una nova perspectiva de versemblança realista i d'exemplaritat moral l'art de l'antiguitat greco-romana (neoclassicisme) impulsat pel nou esperit il·lustrat que va recórrer i va fer-se especialment potent en aquella època.**

(paraules i conceptes clau en negreta)

Exercici 3

1.

L'autor pensa que en la música es dona una **interrelació o connexió permanent entre els tres agents que la fan possible: compositors, intèrprets i públic**. Sostreure una d'aquestes tres bases és fer trontollar el procés de creació-transmissió-recepció de les obres musicals. Exclòs el supòsit absurd d'aquell creador que compon la música per a si mateix, la música es concep des del primer moment com un acte públic que implica l'ús d'un codi, i l'existència d'un codi vol dir comunicació social.

(conceptes i frases clau en negreta)

2.

Blanning esmenta dues funcions bàsiques que ha tingut la música al llarg del temps: la funció religiosa de ser vehicle de connexió i comunicació amb la divinitat i la funció secular d'entretenir o distreure, de sostreure momentàniament la gent dels seus problemes amb obres que poden ser senzillament agradables, belles o sublimes. És important però que l'estudiant hagi detectat la tercera funció més pròpia de l'especial evolució de la música occidental: i és el del pas de la institució del mecenatge o patronatge en la qual el que el compositor busca és acontentar els gustos personals del seu protector a la descoberta –cap al 1800 i a l'empara de l'evolució de la burgesia- del “jo” i a la voluntat de l'artista per expressar els seus sentiments independentment del públic a qui dirigeixi la seva obra.

(conceptes i frases clau en negreta)

3.

Atorguem més puntuació a aquesta pregunta perquè ve a ser una síntesi de la lectura comprensiva del text. La definició de **mecenes i de la institució del mecenatge** ja ha anat apareixent diverses vegades per la qual cosa a l'estudiant no li ha de ser difícil d'explicar la figura del mecenes **com aquell prelat, príncep o aristòcrata per a qui treballa el compositor a canvi d'un salari, i al qual serveix amb obres ajustades als seus gustos musicals o amb la finalitat social que el protector decideixi**. Els exemples són: el de **Monteverdi treballant per a la cort de Màntua** del segle XVII i el de **Haydn fent-ho per als prínceps de Esteházy** a la segona meitat del segle XVIII. És important però que l'estudiant hagi observat la plenitud d'aquest funcionament del patrocini en la cort barroca de Versalles i **la finalitat política que Lluís XIV persegueix amb la institucionalització del patrocini de les arts. Les arts –i evidentment la música- esdevenen un mitjà per atreure la noblesa díscola a Versalles, i així controlar-la i fer efectiu el poder d'una monarquia absoluta**.

(conceptes i frases clau en negreta)